

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY
DNR-1.720.42.2021.DP

Warszawa, 31 marca 2022 r.

DECYZJA nr DNR-1/14/2022

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa łózczenia 120 x 60, klasycznego, białego, bez szuflady, kod EAN: 5903689500449, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „SKRZAT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Iławie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. łózczenia 120 x 60, klasycznego, białego, bez szuflady, kod EAN: 5903689500449, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „SKRZAT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Iławie karę pieniężną w wysokości 14 000 zł (słownie: czternaście tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa;

- 3) art. 25a ust. 1 i 6 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „SKRZAT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Iławie do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 2706 zł (słownie: dwa tysiące siedemset sześć złotych), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych łóżeczka 120 x 60, klasycznego, białego, bez szuflady, kod EAN: 5903689500449 niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, przeprowadzonych przez TÜV Rheinland Polska sp. z o. o. Laboratorium Badawcze Oddział Poznań Hardlines w Poznaniu.

Uzasadnienie

Pismem z 9 sierpnia 2021 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako: „Podlaski WIIH”) przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”) protokół wraz z aktami kontroli nr NP.8361.97.2021 oraz NP.8361.137.2021 dotyczący łóżeczka 120 x 60, klasycznego, białego, bez szuflady, kod EAN: 5903689500449 (dalej jako: „łóżeczko”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „SKRZAT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Iławie.

Zakwestionowany produkt to drewniane łóżeczko dziecięce do samodzielnego montażu, w kolorze białym o długości 120 cm i szerokości 60 cm, sprzedawane bez materaca. Produkt posiada stopniową regulację wysokości dna. Wysokość łóżeczka przy szczytkach i bokach wynosi 84 cm. W skład łóżeczka wchodzi 2 jednolite szczytki składające się z 7 drewnianych szczeblińek, 2 boki składające się z 15 drewnianych szczebelków oraz dno łóżka wykonane z 16 osadzonych w ramie szczebelków drewnianych.

Bezpośrednio na produkcie znajduje się naklejka z informacjami o treści:

- *PP-H „SKRZAT” Sp. o. o., ul. Lubawska 10, 14-200 Iława, tel. 89 648 67 13, www.skrzatmeble.pl,*

- *PN-EN 716-1:2017-07, PN-EN 716-2:2017-07.*

Do produktu załączona jest instrukcja montażu, w której zamieszczono m. in.:

- nazwę i adres producenta: „PP-H SKRZAT Sp. z o. o., Lubawska 10, 14-200 Iława, biuro@skrzatmeble.pl, www.skrzatmeble.pl”,

- instrukcję montażu łóżeczka przedstawioną w formie graficznej wraz z wykazem, opisem i rysunkami elementów potrzebnych do montażu,

- instrukcję bezpiecznego użytkowania produktu, w tym informacje wskazujące na maksymalną grubość materaca, jaka może być zastosowana przy najniższym i najwyższym położeniu dna łóżeczka.

W trakcie kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa łóżeczka w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posilując się wymaganiami określonymi w normie PN-EN 716-1+AC:2019-07 *Meble dziecięce i łóżka dziecięce składane mieszkaniowe. Część 1: Wymagania bezpieczeństwa* (dalej jako: „norma”). Następnie próbka produktu została przekazana do TÜV Rheinland Polska sp. z o. o. Laboratorium Badawczego Oddział Poznań Hardlines w Poznaniu (dalej jako: „laboratorium”). W toku badań laboratoryjnych (raport z badań nr 26634384-2/2021 z 2 lipca 2021 r.) stwierdzono następujące nieprawidłowości:

a) podczas początkowego badania stabilności, przeprowadzonego zgodnie z punktem 5.2 normy, łóżeczko utraciło stabilność i zaczęło się przewracać, co jest niezgodne z punktem 4.3 normy,

b) w łóżeczku występują otwory i szczeliny niezgodne z wymaganiami punktu 4.4.2.1 normy oraz istnieje możliwość wprowadzenia próbnika o średnicy 7 mm do otworu w ramie boku na głębokość większą niż 10 mm, co jest niezgodne z punktem 4.4.2.2,

d) podczas badania siły dna łóżeczka, przeprowadzonego zgodnie z punktem 5.7.2 normy, doszło do złamania dna łóżeczka, co jest niezgodne z punktem 4.4.7.3 normy,

e) podczas badania siły bocznych komponentów, przeprowadzonego zgodnie z punktem 5.8.1 normy, jeden ze szczebli wypadł z ramy, co jest niezgodne z punktem 4.4.8.3 normy,

f) podczas finalnego badania stabilności, przeprowadzonego zgodnie z punktem 5.12 normy, łóżeczko przewróciło się, co jest niezgodne z punktem 4.5 normy.

Ponadto, po badaniach łóżeczko utraciło funkcjonalność, co zgodnie z punktem 5.1 normy nie powinno nastąpić. Przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej na podstawie wyników oceny organoleptycznej oraz wyników badań laboratoryjnych szacowanie ryzyka stwarzanego przez łóżeczko zostało określone jako poważne lub średnie, w zależności od stwierdzonej nieprawidłowości.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 2 - k. 15-19 akt kontroli Podlaskiego WIIH nr NP.8361.97.2021; raport z badań nr 26634384-2/2021 z 2

lipca 2021 r. - k. 50-75 akt kontroli Podlaskiego WIIH nr NP.8361.137.2021;
karta szacowania ryzyka - k. 45-49 akt kontroli Podlaskiego WIIH nr
NP.8361.137.2021.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 9 września 2021 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „SKRZAT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Iławie (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa łóźeczka i wyznaczył temu przedsiębiorcy termin na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez łóźeczko oraz przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania informacji dotyczących obrotu łóźeczkiem oraz ewentualnych skarg lub reklamacji na te produkty.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 9 września 2021 r. - k. 11-17 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 24 września 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że jest producentem łóźeczka, jednak obecnie nie posiada tych produktów na stanie magazynowym, gdyż są one wytwarzane na zamówienie klientów. Ponadto strona poinformowała, że jest zainteresowana wynikami badań laboratoryjnych, a po przeanalizowaniu stwierdzonych nieprawidłowości informuje o sposobie rozwiązania kwestii związanych ze zmianą konstrukcji produktu i wynikach zleconych przez nią badań zmodyfikowanego łóźeczka.

Dowód: pismo strony postępowania z 24 września 2021 - k. 19 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 14 października 2021 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do sprecyzowania, co rozumie przez zwrot „jesteśmy zainteresowani wynikami badań laboratoryjnych”, tj. czy wnosi o przesłanie kopii raportu z badań nr 26634384-2/2021, czy też

kwestionuje ocenę bezpieczeństwa łożeczka i wnosi o przeprowadzenie badań próbki rozjemczej produktu. Ponadto organ nadzoru ponownie wezwał stronę postępowania do przekazania listy dystrybutorów, dowodów na poinformowanie ich o konieczności wstrzymania sprzedaży łożeczek oraz ich oświadczeń o liczbie łożeczek posiadanych na stanach magazynowych lub o ich nieposiadaniu.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 14 października 2021 r. - k. 20-22 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 25 października 2021 r. strona postępowania przekazała listę dystrybutorów, z której wynikało, że w okresie od 18 sierpnia 2016 r. do 30 czerwca 2021 r. sprzedała 15 przedsiębiorcom 587 łożeczek. Jednocześnie strona postępowania przekazała faktury korygujące potwierdzające zwrot 8 sztuk produktu przez dwóch dystrybutorów.

Dowód: pismo strony postępowania z 25 października 2021 r. z załącznikami - k. 24-27 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 9 listopada 2021 r. organ nadzoru wezwał stronę postępowania do określenia, jakie działania przeprowadziła w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez łożeczko oraz do przekazania wyników badań laboratoryjnych zmodyfikowanych łożeczek, do wyjaśnienia, czy przekazane faktury stanowią oryginalne wydruki z systemu informatycznego oraz ponownie wezwał stronę do przekazania oświadczeń dystrybutorów łożeczka o nieposiadaniu przedmiotowego produktu na stanach magazynowych.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 9 listopada 2021 r. - k. 28-30 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 30 listopada 2021 r. strona postępowania przekazała nieopświadczone za zgodność z oryginałem kopie oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu łożeczek na stanie magazynowym oraz faktur korygujących dotyczących zwrotu łożeczek, a także zadeklarowała, że przekaże Prezesowi UOKiK wyniki badań zmodyfikowanego łożeczka niezwłocznie po ich otrzymaniu.

Dowód: pismo strony postępowania z 30 listopada 2021 r. z załącznikami - k. 32-45 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 14 grudnia 2021 r. organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania sprawozdania z badań zmodyfikowanego łóźeczka oraz do wskazania, jakie działania zamierza podjąć wobec 8 łóźeczek odebranych od dystrybutorów. Ponadto Prezes UOKiK wskazał, że dokumenty przekazane pismem z 30 listopada 2021 r. są kserokopiami i jako takie nie mogą być uwzględnione jako dowód w postępowaniu oraz wezwał stronę do ich przekazania w odpowiedniej formie. Organ nadzoru wezwał również stronę postępowania do wskazania, czy osoba, która podpisała pismo z 30 listopada 2021 r. była do tego upoważniona, a jeśli nie, to zwrócił się o przekazanie wystawionego dla niej upoważnienia lub ponowne wysłanie egzemplarza tego pisma, podpisanego przez osobę upoważnioną do reprezentacji zgodnie z wpisem w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 14 grudnia 2021 r. - k. 46-48 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem oznaczonym datą 3 grudnia 2021 r., które wpłynęło do UOKiK 10 stycznia 2022 r., strona postępowania oświadczyła, że pismo z 30 listopada 2021 r. zostało podpisane przez kierownika zakładu. Strona postępowania oświadczyła, że w łóźeczkach odebranych od klientów wadliwe elementy zostaną wymienione na spełniające wymagania bezpieczeństwa. Wraz z pismem strona postępowania przekazała niepoświadczoną za zgodność z oryginałem kopię sprawozdania z badań zmodyfikowanego łóźeczka nr 4300/2021/S.D. z 21 grudnia 2021 r., przeprowadzonych przez Instytut Technologii Drewna w Poznaniu.

Dowód: pismo strony postępowania z 3 grudnia 2021 r. z załącznikami r. - k. 50-54 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 12 stycznia 2022 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia, na czym polegały wprowadzone przez nią zmiany w konstrukcji łóźeczka i do przekazania dowodów modyfikacji łóźeczek znajdujących się w jej posiadaniu. Ponadto organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania oryginału lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem sprawozdania zmodyfikowanego łóźeczka oraz egzemplarza pisma z 30 listopada 2021 r., podpisanego przez osobę upoważnioną do reprezentacji zgodnie z wpisem

w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub pełnomocnictwa dla osoby, która podpisała wcześniej przekazany do UOKiK egzemplarz tego pisma.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 12 stycznia 2022 r. - k. 56-58 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Dnia 17 stycznia 2022 r. do UOKiK wpłynął egzemplarz pisma z 30 listopada 2022 r. podpisany przez osobę upoważnioną do reprezentacji strony postępowania zgodnie z wpisem w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego oraz poświadczone za zgodność z oryginałem kopie oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu łożeczek na stanach magazynowych, faktur korygujących potwierdzających zwrot 8 łożeczek oraz sprawozdania z badań zmodyfikowanego łożeczka.

Dowód: pismo strony postępowania z 30 listopada 2021 r. z załącznikami - k. 64-80 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 10 lutego 2022 r. strona postępowania opisała zmiany dokonane w konstrukcji łożeczka, które polegały na zmianie przekroju ramiaka dna, zmianie parametrów dna łożeczka, zmianie wymiarów otworów i szczelin występujących w łożeczku oraz dopasowaniu długości szczebla i gniazda w ramiaku pod szczebel. Strona postępowania oświadczyła, że nie posiada magazynu wyrobów gotowych, a obecnie łożeczko jest wycofane z oferty do czasu zakończenia postępowania.

Dowód: pismo strony postępowania z 10 lutego 2022 r. - k. 82 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Dnia 18 lutego 2022 r. do UOKiK wpłynął protokół fizycznej likwidacji wyrobu gotowego z 17 grudnia 2021 r., potwierdzający likwidację 8 wycofanych z rynku łożeczek.

Dowód: protokół fizycznej likwidacji wyrobu gotowego z 17 grudnia 2021 r. - k. 84 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 21 lutego 2022 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 21 lutego 2022 r. - k. 88-89 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „SKRZAT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Iławie wprowadził łózczo 120 x 60, klasyczne, białe, bez szuflady, kod EAN: 5903689500449 na polski rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Bezpośrednio na produkcie znajduje się naklejka z informacjami o treści: „PP-H „SKRZAT” Sp. o. o., ul. Lubawska 10, 14-200 Iława, tel. 89 648 67 13, ww.skrzatmeble.pl”, zaś do produktu załączona jest instrukcja montażu, w której zamieszczono m. in. nazwę i adres producenta: „PP-H SKRZAT Sp. z o. o., Lubawska 10, 14-200 Iława, biuro@skrzatmeble.pl, www.skrzatmeble.pl”. Ponadto w toku postępowania jego strona oświadczyła, że jest producentem łózczo.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 2 - k. 15-19 akt kontroli Podlaskiego WIIH nr NP.8361.97.2021; pismo strony postępowania z 24 września 2021 - k. 19 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w

zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Jako że norma PN-EN 716-1+AC:2019-07 *Meble dziecięce i łóżka dziecięce składane mieszkaniowe. Część 1: Wymagania bezpieczeństwa* należy do wyżej opisanego rodzaju norm, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa łóżeczka z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanego łóżeczka stanowiły wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych w toku kontroli inspektorów Inspekcji Handlowej przez TÜV Rheinland Polska sp. z o. o. Laboratorium Badawcze Oddział Poznań Hardlines w Poznaniu (dalej jako: „laboratorium”), na skutek których stwierdzono następujące nieprawidłowości:

a) podczas początkowego badania stabilności, przeprowadzonego zgodnie z punktem 5.2 normy, łóżeczko utraciło stabilność i zaczęło się przewracać, co jest niezgodne z punktem 4.3 normy i stwarza zagrożenie, że dziecko przemieszczając się wewnątrz łóżeczka doprowadzi do utraty stabilności łóżeczka i wypadnie z niego, co może doprowadzić do powstania u dziecka obrażeń, np. złamania ręki lub nogi,

b) występowanie w łóżeczku otworów i szczelin niezgodnych z wymaganiami punktu 4.4.2.1 normy oraz istnieje możliwość wprowadzenia próbnika o średnicy 7 mm do otworu w ramie boku, na głębokość większą niż 10 mm, co jest niezgodne z punktem 4.4.2.2 normy i co

może doprowadzić do wsadzenia przez dziecko palca w dostępny otwór, a w konsekwencji utknięcia palca w otworze i jego zwichnięcia,

d) podczas badania siły dna łóżeczka, przeprowadzonego zgodnie z punktem 5.7.2 normy, doszło do złamania dna łóżeczka, co jest niezgodne z punktem 4.4.7.3 normy i wskazuje, że w czasie użytkowania łóżeczka pod ciężarem dziecka może dojść do pęknięcia drewnianego szczebelka w jego dnie, a następnie doprowadzić do utraty równowagi przez dziecko, jego przewrócenia się, uderzenia główką o szczebelek i w konsekwencji spowodować otarcia skóry głowy,

e) podczas badania siły bocznych komponentów, przeprowadzonego zgodnie z punktem 5.8.1 normy, jeden ze szczebli wypadł z ramy, co jest niezgodne z punktem 4.4.8.3 normy i stwarza zagrożenie wypadnięcia szczebelka bocznego z ramy podczas użytkowania (np. na skutek złapania za niego przez dziecko), co stwarza ryzyko włożenia przez dziecko głowy w powstały otwór, która zostanie w nim uwięziona, co może doprowadzić do otarć skóry głowy i szyi,

f) podczas finalnego badania stabilności, przeprowadzonego zgodnie z punktem 5.12 normy, łóżeczko przewróciło się, co jest niezgodne z punktem 4.5 normy i stwarza zagrożenie, że dziecko przemieszczając się wewnątrz łóżeczka doprowadzi do utraty stabilności łóżeczka i wypadnie z niego, co w konsekwencji może doprowadzić do obrażeń, np. złamania ręki lub nogi przez dziecko.

Stwierdzono również, że po badaniach łóżeczko utraciło funkcjonalność, co zgodnie z punktem 5.1 normy nie powinno nastąpić.

Dowód: raport z badań nr 26634384-2/2021 z 2 lipca 2021 r. - k. 50-75 akt kontroli Podlaskiego WIIH nr NP.8361.137.2021; karta szacowania ryzyka - k. 45-49 akt kontroli Podlaskiego WIIH nr NP.8361.137.2021.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników (małych dzieci). Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował oceny bezpieczeństwa produktu i podjął działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez łóżeczka. W tym celu skontaktował się z dystrybutorami w celu odebrania łóżeczek posiadanych przez nich na stanach magazynowych, a następnie zutylizował odebrane produkty (8 sztuk). Ponadto, aby

móc w przyszłości wprowadzać produkt na rynek, podjął działania mające na celu dostosowanie konstrukcji łóźeczka do wymagań bezpieczeństwa i przedstawił sprawozdanie z badań potwierdzające, że wprowadzone zmiany wyeliminowały stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że w okresie od 18 sierpnia 2016 r. do 30 czerwca 2021 r. sprzedała 15 przedsiębiorcom 587 łóźeczek. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania skontaktowała się z dystrybutorami i odebrała od nich łącznie 8 łóźeczek, które zutylizowała poprzez przerobienie ich elementów na inne potrzeby, a także dokonała zmian konstrukcyjnych w celu dostosowania produkowanych w przyszłości łóźeczek do wymagań bezpieczeństwa. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. 11 oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu łóźeczek na stanach magazynowych, dwie faktury korygujące potwierdzające zwrot 8 łóźeczek (dwóch dystrybutorów, którzy nie złożyli oświadczeń ani nie dokonali zwrotów, zakupiło pojedyncze egzemplarze w latach 2016-2017, zatem organ nadzoru uznał, że brak ich oświadczeń nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego postępowania), protokół likwidacji 8 łóźeczek oraz sprawozdanie z badań zmodyfikowanego łóźeczka.

Mając na względzie powyższe dowody organ nadzoru uznał, iż strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez łóźeczko, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż łóźeczka nie spełniają wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „SKRZAT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Iławie naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), a produkcja mebli jest głównym przedmiotem prowadzonej przez nią działalności gospodarczej zgodnie z wpisem w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Faktem świadczącym na niekorzyść strony postępowania jest również ocena ryzyka łóżeczek przez inspektorów Inspekcji Handlowej, którą Prezes UOKiK podzielił, wskazująca na poważny stopień zagrożenia stwarzanego przez te produkty w zakresie możliwości złamania ręki lub nogi oraz dodatkowo średni poziom w zakresie możliwości zaistnienia otarć skóry głowy i szyi lub zwichnięcia palca dziecka. Dodatkowo, kwestionowane produkty były przeznaczone dla małych dzieci, które w świetle ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowią kategorię konsumentów podlegających szczególnej ochronie, a które na skutek stwierdzonego braku stabilności łóżeczka mogły odnieść urazy, np. złamanie ręki lub nogi. Okolicznością obciążającą stronę

postępowania jest również fakt, że w 2018 r. było wobec niej prowadzone postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa innego łóžeczka dziecięcego, zakończone wydaniem decyzji nr DNR-1/11/2018 z 10 kwietnia 2018 r., w związku z czym strona postępowania powinna być świadoma konieczności dołożenia staranności w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów tego rodzaju. Na niekorzyść strony postępowania przemawia ponadto długi okres wprowadzania łóžeczka na rynek (prawie pięć lat), podczas którego miała możliwość dostrzeżenia nieprawidłowości występujących w konstrukcji produktu i jego dostosowania do wymagań bezpieczeństwa. Jednocześnie, przez pięć lat oferowała konsumentom produkt niespełniający wymagań bezpieczeństwa i w tym czasie byli oni narażeni na zagrożenie stwarzane przez łóžeczko.

Za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał natomiast przeprowadzenie przez stronę postępowania działań naprawczych w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkt oraz brak skarg i reklamacji związanych z nieprawidłowościami stwierdzonymi w toku kontroli.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych sztuk produktu, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na informacjach przekazanych przez stronę postępowania, z których wynikało, że łóžeczka wprowadzone na rynek polski sprzedawane były po cenach od 90 zł do 134 zł netto za sztukę, w związku z czym organ nadzoru przyjął średnią cenę sprzedaży w wysokości 112 zł netto. Osiągnięta przez stronę postępowania korzyść majątkowa ze sprzedaży 579 sztuk (uwzględniając wycofanie i utylizację 8 sztuk) wyniosła zatem 64 848 zł.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 14 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjno – represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i

poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

Strona postępowania zaprzestała co prawda naruszania prawa i podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez łożeczka, jednakże Prezes UOKiK uznał, iż w niniejszej sprawie przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania przez ok. 5 lat wprowadziła na rynek 587 sztuk łożeczek stwarzających zagrożenie dla szczególnie chronionej grupy użytkowników (małych dzieci), mogące doprowadzić do złamania ich rąk lub nóg, a łożeczka są produktami często użytkowanymi po kolei przez kilkoro dzieci, co dodatkowo może zwiększyć ilość osób narażonych na ryzyko związane z używaniem produktu. Jakkolwiek strona postępowania podjęła działania w celu wycofania z rynku łożeczek, udało się jej odebrać do dystrybutorów ok 1,3 % egzemplarzy wprowadzonych na rynek, w związku z czym większość łożeczek pozostaje w posiadaniu konsumentów i małe dzieci są w dalszym ciągu narażone na zagrożenia przez nie stwarzane. Reasumując, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone w skali dotyczącej istotnej liczby konsumentów, zatem waga naruszenia prawa przez stronę postępowania była wyższa niż znikoma.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych w ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu

została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Do czasu wydania zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK nie wydał postanowienia, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i porzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Ponadto, na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK zobowiązał przedsiębiorcę Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „SKRZAT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Iławie do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 2706 zł (słownie: dwa tysiące siedemset sześć złotych), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez TÜV Rheinland Polska sp. z o. o. Laboratorium Badawcze Oddział Poznań Hardlines w Poznaniu.

Zgodnie z art. 25a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 1, 2, 4 albo ust. 14 pkt 2, opłaty związane z badaniami i opiniami biegłych ponosi strona postępowania, natomiast zgodnie z ust. 6 ww. ustawy organ nadzoru rozstrzyga o obowiązku uiszczenia poniesionych przez siebie kosztów w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń, w związku z czym Prezes UOKiK umorzył postępowanie na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zasadne i konieczne jest zatem zobowiązanie strony postępowania do poniesienia opłat związanych z badaniami produktu.

Koszt badań laboratoryjnych produktu ustalony został na podstawie faktury VAT nr 114828837 z 28 lipca 2021 r. wystawionej przez TÜV Rheinland Polska sp. z o. o. z siedzibą w Zabrze.

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021

r. poz. 1540 z późn. zm.), przedsiębiorca Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „SKRZAT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Iławie obowiązany jest uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 143 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia poniesienia zwrotu kosztów badań laboratoryjnych.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 oraz na podstawie art. 141 § 2 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) strona postępowania może w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia wyłącznie w zakresie pkt 3 sentencji decyzji.
- 3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 4) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami

administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 lub 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 5) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 6) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329) stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 7) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka
/podpis elektroniczny/